

Paulina Forma

"Drama w praktyce edukacyjnej", Marek Świeca, Ostrowiec Świętokrzyski 2012 : [recenzja]

Studia Pedagogiczne. Problemy Społeczne, Edukacyjne i Artystyczne 22,
295-296

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Marek Świeca, *Drama w praktyce edukacyjnej*, Wydawnictwo Stowarzyszenia „Nauka, Edukacja, Rozwój”, Ostrowiec Świętokrzyski 2012

Drama jest obecnie uważana za jedną z najbardziej efektywnych metod edukacyjno-profilaktycznych. Wykorzystuje ona naturalną umiejętność człowieka do wchodzenia w role. Zgodnie z ostatnimi doniesieniami w literaturze przedmiotu i praktyce ukierunkowuje ona człowieka na wykorzystywanie jego potencjału.

Taki też obraz dramy rysuje się w opracowaniu Marka Świecy *Drama w praktyce edukacyjnej*, wydanej nakładem Stowarzyszenia „Nauka, Edukacja, Rozwój” w Ostrowcu Świętokrzyskim w 2012 r. Sam autor zajmuje się wychowaniem estetycznym, stąd jego rozważania mają nie tylko wymiar teoretyczny, ale również praktyczny.

Publikacja jest podzielona na dwie części. Pierwszą stanowi teoretyczny przegląd przez istotę dramy i jej różne techniki. Autor podzielił go na podrozdziały: „Człowiek na scenie – teatr a drama”; „Drama – istota i rodowód metody”; „Techniki dramy – klasyfikacja”, „Organizacja zajęć dramy”. Warto zwrócić uwagę, że twórca omawianej publikacji związany z dramą od dwudziestu lat powołuje się na czołowych pedagogów dramy, takich jak m.in. H. Machulska, A. Dziedzic, K. Pankowska, K. Witerska, czy J. Sommers, B. Warren.

Druga część opracowania dotyczy natomiast konkretnych przykładów konspektów dramy wychowawczej i dramy na lekcjach języka polskiego. Jest tym samym przydatnym narzędziem w rękach nauczycieli, wychowawców, opiekunów, którzy mogą ją traktować jako inspirację do własnych poczynań.

Dzięki szczegółowej analizie propozycji autora czytelnik ma możliwość spojrzenia z dystansu i przeanalizowania różnych sytuacji problemowych, ale też nazwania emocji, które mu towarzyszą, zrozumienia lepiej siebie i innych oraz trenowania nowych zachowań i umiejętności. Zebrane w tej części wzory i techniki dramy mogą być swobodnie wyko-

rzystane w praktyce edukacyjnej poprzez angażowanie uczestników na trzech poziomach: fizycznym (zaangażowanie ruchu, ciała w trakcie improwizacji), emocjonalnym (zaangażowanie emocji w trakcie wchodzenia w rolę), intelektualnym (dyskusje i podsumowanie po improwizacjach). Ta propozycja wskazuje także, że drama może kształtować z jednej strony umiejętności społeczne i intelektualne jednostki, takie jak: praca w grupie, współdziałanie, umiejętności efektywnej komunikacji czy empatii, z drugiej zaś pozwala na wyrażenie siebie, własnych uczuć, myśli i doświadczeń.

Niezwykle ciekawą i praktyczną wskazówką mogą być przytoczone przez Marka Świecę techniki dramowe, takie jak: drama wychowawcza, przez którą autor uczy m.in. jak zrozumieć niepełnosprawnych, przemoc i agresję w szkole, przejście na emeryturę, nieprawidłowe zachowania w rodzinie.

W niniejszym opracowaniu znajdzie się też pomoc praktyczna dla nauczycieli języka polskiego, gdyż autor, powołując się na opracowanie Alicji Pruszkowskiej, podaje konkretne konspekty dramy na lekcje języka polskiego.

Całość zakończona jest scenariuszem zajęć z dramy dla dzieci słabosłyszących oraz bibliografią.

Książka w moim przekonaniu może być pomocna nauczycielom w lepszym poznaniu uczniów, ich aktualnych problemów i w rozwiązywaniu konkretnych problemów wychowawczych.

Wszystkich zainteresowanych problematyką dramy zachęcam do lektury.

Paulina Forma (Kielce)